

hedsministeriet, idet Socialministeriet har ansvaret for lovgivningens implementering og administration og fører i henhold til lovgivningen tilsyn med kommunernes efterlevelse heraf, mens Indenrigs- og Sundhedsministeriet har det overordnede økonomiske tilsyn med kommunerne.

II. Indholdet i Ældrepacken

Folketinget vedtog i foråret 2002 den såkaldte Ældrepacke, som omfattede en række initiativer i form af bl.a. frit valg af personlig og praktisk hjælp samt fleksibel hjemmehjælp.

I henhold til lov nr. 399 af 6. juni 2002 om frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp trådte regler om frit valg af hjemmehjælp i kraft den 1. januar 2003, mens regler om erstatningshjælp trådte i kraft den 1. juli 2002.

a. Frit valg af hjemmehjælp

Et hovedformål med lovændringerne i Ældrepacken var indførelsen af et frit leverandørvalg for alle ydelser efter servicelovens § 71, der omfatter personlig og praktisk hjælp til personer, som ikke kan klare sig selv. Lovgivningen indebærer, at kommunerne kunne implementere det frie valg enten ved godkendelse af leverandører eller ved gennemførelse af udbud. Kommunerne skulle senest 1. januar 2003 offentliggøre prisbetingelser og kvalitetskrav ved valg af godkendelsesmodellen eller kvalitetskrav ved valg af udbudsmodellen. Kravene gælder både kommunale og private leveandører.

Herefter er det op til den enkelte leverandør at rette henvendelse til den enkelte kommune med henblik på at opnå godkendelse. I tilfælde af godkendelse indgår den private leverandør herefter på lige fod med den kommunale leverandør, og borgerne kan frit vælge mellem de forskellige leverandører.

6. Kommunerne kunne også implementere loven ved gennemførelse af udbud, hvor 2-5 leverandører indgår kontrakt med kommunen om levering af ydelserne. Såfremt en konkret udbudsforretning ikke giver mindst 2 leverandører, gælder lovens bestemmelser om godkendelse som beskrevet ovenfor. Ved udbud er der mulighed for fuld pris konkurrence, hvorefter tilbudsgiverne selv prissætter de pågældende ydelser, og kommunerne skal byde på opgaven på lige fod med eventuelle andre tilbudsgivere. Dermed kan den enkelte kommune ikke på forhånd være garanteret en egen driftsorganisation. Efter udbud i relation til loven kan der indgås kontrakter på maksimalt 2 år.

Socialministeriet har oplyst, at Folketinget i øjeblikket behandler et forslag (L 127), som justerer betingelserne for udbudsmodellen. Vedtages forslaget i uændret form, betyder det bl.a., at kravene om maksimalt 2-årige leverandørkontrakter bortfalder.

Uanset om kommunen vælger udbuds- eller godkendelsesmodellen, vælger hjemmehjælpsmodtageren selv, hvilken leverandør, han eller hun ønsker, skal udføre opgaven.

b. Erstatningshjælp

7. Loven indskærper, at det er kommunalbestyrelsens forpligtelse at sørge for, at borgere, der ikke kan klare sig selv, modtager den hjælp, de kommunale myndigheder har truffet afgørelse om. Kommunalbestyrelsen har en konkret forpligtelse til at sikre, at afgørelsen under alle omstændigheder effektueres dels ved at fastsætte en frist for erstatningshjælp, dels ved at sørge for, at godkendte leverandører har et beredskab, der kan håndtere hændelser som sygdom hos personalet, ferieperioder, personalemangel o.l.

Endelig skal den enkelte kommune oplyse borgeren om, hvem de kan kontakte i de tilfælde, hvor der er problemer med leverancen.

III. Statstilskud til kommunerne til gennemførelse af Ældrepacken

8. På finansloven for 2002 var der på en reserve- og budgetreguleringskonto på Socialministeriets område afsat 0,5 mia. kr. til et generelt løft på ældreområdet i 2002 og efterfølgende år, hvilket bl.a. omfattede indførelse af frit valg af hjemmehjælp samt fri og fleksibel hjemmehjælp.

Efter forhandlinger mellem regeringen og kommunerne i december 2001 og februar 2002 blev det aftalt, at kommunerne fra 2002 og frem fik tilført 0,5 mia. kr. til gennemførelsen af lovinitiativer om frit valg af hjemmehjælp, fri og fleksibel hjemmehjælp samt til et generelt løft på ældreområdet. Det blev endvidere aftalt, at tilskuddet på 0,5 mia. kr. i 2002 og 2003 blev fordelt efter de aldersbestemte udgiftsbehov, der indgår i den kommunale udligning af udgiftsbehov. Dette indebærer, at fordelingen mellem kommunerne skete ud fra en sammenvejning af antallet af ældre fordelt på aldersgrupper. Sammenvejningen blev foretaget med en skønnet gennemsnitlig kommunal udgift pr. person i de enkelte aldersgrupper, så de ældste vejede tungest i fordelingen.

9. Efter indgåelse af aftalen med kommunerne fremsatte regeringen de lovforslag som ud-